

ELS DEL RAVELL

Vaig baixá un jorn *riu* avall
y mai més tornarhi vull,
puix la porqueria hi bull
més que l'alegria al ball.
Allí vaig trovarhí un vell
que mirantse aquell mirall
d'aigua bruta y pedruscall,
el pintava ab un pinzell.
Volia dar-me un consell
parlantme d'un lloro y gall,
de dos burros y un cavall
y d'un FLUVIOL que es bell.
Mes prompte va sabé aquell
que jo no tinc llana al coll
y que'l meu paper no es moll
perqué me'l clavi a la pell;
puix que siguent jo gat vell
m'he enterat de qui es spill,
y per fugir del perill
ja m'he enterat de qui es ell.
Me va dir que era un anyell
nascut a Capsec—La vall,—
que al vení a Olot entrá al ball
y en el ball suá la pell.
Que ell indirectes no cull,
que de faules n'es sadoll,
que té al cap un ull de poll
y que es de manies curull.
Que encar que blanc es cabell,
de paper n'embrut un roll
y que mentides a dell
n'escriu ab ploma y pinzell.
Que escriu molt en el Ravell,
aquell riu que es tot embull,
y que en la forma de full
ens vol esquilà'l clatell.
Mes els d'EL FLUVIOL redell
son més braus que cap cavall
y en ses mans tenen el mall
per xafar els del Ravell.
Y aquells que en cap y cervell
hi tenen un ull de poll,
els farem baixar el coll
y els pelarem el clatell.
Y els que fan corre'l pinzell
y els que compten el metall
y aquell jovent de secall
del colégi del Collell
y aquell que afaita la pell
y aquell que viu poble avall
y el montador de cavall
y lo doctoret aquell,
tots viadrán ¡vatuaneu!
cap a casa a baixá'l coll
perqué'ls curem l'ull de poll
y els hi pelem el clatell.

PAU CIBABICA

ANÉCDOTA

En Cagacera está malalt. Y com no tem sinó que'l diable li converteixi l'or apilonat en brases de foc, envia a buscar un capellá, que també podria es-ser l'amo de tot.

—Senyor amo: encara que l'usura m'ha dominat

sempre, jo no voldria pas anar al socarrim. Doneume els vostres consells.

—Aixó de l'usura tots ho fem; es una malaltia que patim en comunitat els de les nostres idees hipócrites y sense ella no viuríem. Vos, lo que teniu, es una cosa pitjor, que...

—¿Hi a res pitjor que l'usura?...

—Sí; el menjar *revista* y després vomitarla al *riu*, com feu.

—¿Perqué?

—Perqué us xiularan com an a mi.—

CORRESPONDENCIA

C. Q. F.—No, senyor, no passa; en assumptes de familia y interioritats de la mateixa EL FLUVIOL no hi entra. Parli de política si vol, però a dintre de casa cada home es un rei per nosaltres. No hi baixarem a certes baixeses. Ab aixó... ja ho sab.

Feliu.—¿Ai, gracies an aquell sant, que s'ha fet càrrec de lo que li vinc dient! No sols el llegeixen, el fan comprar, y ja *tiren*. ¿Veü com li deia en veritat tot alló *particular*? Ells varen dir en el número 3 que no l'havien vist y que per aixó *muts y a la gavia*. Però com que de la *Gavia* s'ha escapat—a puntades de peu—un *lloro xerraire*, en el número 8 ja engueuen, ja volen escupir y, efectivament, el *tríplice* Font-clara, constipat de tant saltar d'un vers a l'altre, sempre ab el mateix nom y lletra diferents, engega tota la bilis que'l no deixar-lo escriure a *Revista* li feu guardar en son pap de pocavergonya.

D. Just.—Vosté es massa correcte a l'escriure, perquè li contesti malament; però prenguis la molestia d'estudiar lo que li deia la setmana passada. Aixó vosté no ho ha fet y en tota a arretar. ~~Crecuient en un cas de sublimament cerebral, que ja no més deu quedarhi aigua bruta en aquell cap.~~

El Rondallaire.—No l'ha encertada y no gasti més tinta ab en Cabiach. Per si acás fassi la rondalla ben feta. ¿No veü que alló del lloro un no sab ni per aont agafarho? Ni sembla fet d'ell de tan dolent. ¿Se coneix que ho fan ell y el de Bianya y *nunca de bocas diferents* ne surt bé ni un *lloro mut*? ¡Ja ni per la copia serveix! ¡Pobre arlequí!

F. S.—¿Que perquè no portem an en *Mitja-andola* en caricatura? Perqué s'assembla massa ab el rei moro y ara *allá* ho podrien pendre com una alusió. Les caricatures que se assemblen a personalitats, avui són perilloses. Pera anar al Marroc, res, però a presiri... si vosté vol anarhi, ja pot enviar la caricatura (firmada) *Mitja-andola* o *Abd-el-Azzis* o *Un secretari* de ciutat de llet (vull dir) en creixensa o a *dida*, es igual.

Zaida.—No s'enfadi tan.Miri; he vist lletra de les que han anat a tots els colégis d'Olot (EL FLUVIOL entra per tot, y totes la fan igual, tan dolenta com vulgui, però d'intel·ligible no sé qui guanya a qui. Els d'EL FLUVIOL ho fem depressa, però ja va veure quina nota varem haver de posar als que'ns ajuden. Ja li posaré, però... aprenqui una mica'l catalá. Y dispensi.

C. C.—Quan vulgui quelcom, posi el seu nom a baix del pseudónim.

C. D.—¿Ai, men, t'has equivocat! EL FLUVIOL xiula. No raja verí. La seva escupina la tira a l'*orinal*... o al *Fluvió*.

Nota Bene.—Queda molta correspondencia pera contestar. Suplico bona lletra a tots els que volen xiular y el xiular en els joves ho trovo molt natural, però, *senyors xiuleaires*, feuho una mica més fluix o sinó serà qüestió de pendre tota una mica d'aigua de Santa Margarida, que diuen que *rebaixa* les sanges. ¡Massa sang! ¿Perqué serveix la *quarcema*?